

cu
că
de
O
se
tii,
via

- ROMÂNIA -
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Sedința publică din 17 aprilie 2007
Președinte - [blank] - **judecător**
Judecători - [blank]
Grefier - [blank]

ii
0

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov** în nume propriu și pentru **Direcția de Control Fiscal Brașov** împotriva sentinței civile nr. [blank] din 12 decembrie 2006, pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ în dosarul nr. [blank]

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 10 aprilie 2007, pentru când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, în baza art. 146 Cod procedură civilă văzând și dispozițiile art. 260 alin. 1 Cod procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru data de 17 aprilie 2007.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Constată că prin Sentința civilă nr. [blank] a Tribunalului Brașov s-a admis în parte acțiunea reclamantei S.C. [blank] **FAMILIA S.R.L. Brașov** în contradictoriu cu intimatele **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov** și **Direcția Controlului Fiscal Brașov**. S-a anulat parțial **Raportul de inspecție fiscală nr. [blank]** și **Decizia de impunere**

nr. ... întocmite de Direcția Controlului Fiscal precum și Decizia nr. ... a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brașov cu privire la impozitul pe profit suplimentar în sumă de ... lei, cu dobânzile și penalitățile aferente.

Pentru a pronunța această soluție prima instanță a reținut următoarele:

Prezenta cauză a fost soluționată prin sentința civilă nr. ... a Secției comerciale, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Brașov, acțiunea fiind respinsă.

În urma recursului reclamantei, prin decizia nr. ... 2006 a Curții de Apel Brașov, recursul a fost admis în parte, stabilindu-se irevocabil că facturile fiscale prin care reclamanta a achiziționat marfa nu îndeplinesc cerințele legii speciale pentru a fi îndreptățită la deducerea T.V.A. din facturile respective.

Instanța de control a considerat însă că recursul este întemeiat în ceea ce privește modul în care s-a calculat și s-a stabilit în sarcina reclamantei impozitul pe profit, avându-se în vedere că operațiunile cu mărfurile în cauză au fost înregistrate în contabilitate, iar cheltuielile cu achiziționarea lor este firesc să fie avute la stabilirea impozitului pe profit.

Pentru aceste considerente sentința a fost casată sub acest aspect, cauza a fost trimisă spre a se administra probe în vederea stabilirii cuantumului impozitului pe profit datorat, fiind înregistrată la nr. ...

Cu ocazia rejudecării, pe baza probelor administrate, în prima fază procesuală prima instanță a reținut următoarele:

Din Raportul de inspecție fiscală nr. ... întocmit de Direcția de Control Fiscal Brașov (fila 53), reiese că reclamanta a fost verificată în legătură cu impozitul pe profit, pentru perioada 01.06.2000 – 31.08.2001, stabilindu-se că datorează bugetului de stat suma de ... RON impozit pe profit suplimentar, cu ... RON dobânzi și ... RON penalități.

Suma de ... RON profit suplimentar a rezultat prin respingerea de la deductibilitate la stabilirea profitului impozabil a cheltuielilor efectuate cu bunurile din cele 68 de facturi fiscale considerate nefiind documente justificative și pentru care s-a respins de la deductibilitate T.V.A.

Faptul că cheltuielile respective sunt deductibile la stabilirea profitului impozabil a fost clarificat de instanța de control, avându-se în vedere că cheltuielile au fost efective, s-a obținut profit, fiind îndeplinite condițiile prev. De art. 4 alin. 2 din O.G. nr. 70/1994, republicată, în conformitate cu care, pentru determinarea profitului, impozabil, cheltuielile sunt deductibile numai dacă sunt aferente realizării veniturilor (...).

Rămâne de clarificat eventual quantum al profitului suplimentar.

Pentru aceasta, s-a constatat că nu sunt necesare probe suplimentare, deoarece organul de inspecție a stabilit suma de ... RON ca

cizia
ivire
e și
ținut
nr.
al a
006
abil
iesc
rile
t în
ntei
au
esc

profit suplimentar, prin eliminarea de la deductibilitate a cheltuielilor rezultate numai din cele 68 facturi considerate a nu fi documente justificative.

Din moment ce s-a stabilit că acele cheltuieli sunt deductibile, cu excepția T.V.A., rezultă că reclamanta a procedat corect la stabilirea și plata impozitului pe profit, nedatorând sume suplimentare.

Nedatorând suma de RON, implicit nu datorează nici dobânzile și nici penalitățile aferente.

Împotriva aceste sentințe a declarat recurs Direcția generală a Finanțelor Publice Brașov în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie. În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că cele 68 de facturi de la comercianții în cauză deși au fost corect înregistrate în contabilitate s-au depus note de intrare recepție a bunurilor în gestiune precum și ordine de plată prin care aceste mărfuri au fost achitate nu pot fi considerate documente justificative pentru a se deduce cheltuielile la calculul impozitului pe profit. Se invocă prevederile O.G. 217/1999 art. 6 lit. m; facturile în speță nu puteau fi înregistrate în contabilitate astfel nici cheltuielile efectuate efective cu marfa nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Recursul nu este motivat în drept.

La dosar a depus întâmpinare reclamanta intimată S.C. solicitând respingerea recursului, societatea nu mai datorează impozit pe profit suplimentar, și-a achitat toate datoriile față de bugetul de stat, cheltuielile cu marfa sunt deductibile.

Analizând actele și lucrările dosarelor, sentința atacată raportat la motivele de recurs invocate se constată că recursul nu este fondat.

Impozitul pe profit este un impozit direct, personal. Profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile (încasările) obținute din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora într-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile.

Prețul mărfurilor achiziționate este o cheltuială efectuată pentru realizarea veniturilor. Reclamanta a cumpărat mărfuri pe bază de facturi fiscale emise de furnizori. Acestea au fost înregistrate în contabilitate, marfa a fost recepționată și de asemenea înregistrată în evidența contabilă (fapt necontestat de organele fiscale).

Facturile fiscale (inclusiv cele 68 în discuție) justifică operațiunea comercială înregistrată, aprovizionarea cu mărfuri fiind efectuată în baza unor documente care însoțesc marfa – avize de însoțire a mărfii.

Art. 6 lit. m din O.G. 217/1999 pentru modificarea și completarea O.G. 70/1994 privind impozitul de profit (act normativ aplicabil în speță) prevede că nu sunt deductibile cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un act justificativ potrivit Legii contabilității 82/1991 prin care să se facă dovada efectuării operațiunii.

Conform art. 6 alin. 2 din Legea contabilității 82/1991 „ orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”. Regulamentul de aplicare a legii 82/1991 (HG 704/1993) în pct. 119 prevede cu caracter supletiv, faptul că „ de regulă” documentele justificative cuprind elementele enumerate exemplificativ fără a fi prevăzută vreo sancțiune expresă, specifică, mai cu seamă în cazul în care mențiunile care lipsesc nu pot conduce la ideea că operațiunea economică în discuție nu ar fi fost desfășurată.

Mențiunile pe care trebuie să le cuprindă un „ document fiscal justificativ” sunt stabilite cu caracter imperativ începând cu anul 2004 când prin art. 155 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 – Codul fiscal au fost prevăzute expres informațiile necesare pe care trebuie să le conțină un astfel de art. Această normă imperativă nu este însă aplicabilă raporturilor juridice născute anterior (în speță se aplică O.G. 70/1994 modificată și completată cu O.G. 217/1999 coroborat cu Legea nr. 82/1991).

Pentru considerentele arătate, Curtea în baza art. 312 alin. 1 raportat la art. 304, 304/1 Cod procedură civilă urmează să respingă recursul declarat.

Văzând și prevederile art. 274 Cod procedură civilă (intimata a depus la dosar chitanța de plată a onorariului avocațial în sumă de lei – cheltuieli ocazionate de promovarea prezentului recurs).

Pentru aceste motive

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de recurenta pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov în nume propriu și pentru Direcția Controlului Fiscal Brașov împotriva sentinței civile nr. 20.148/17.04.2007 pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Obligă recurenta să plătească intimatei reclamante S.C. S.R.L. suma de lei reprezentând cheltuieli de judecată în recurs.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi 17.04.2007.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Red. 17.04.2007

Dact. 19.04.2007